

פרי ביכורים

חידושי הלכה והגות משולחנו של מורינו הגאון רבי יצחק מאיר הגר שליט"א

רב ומו"צ דקהילת חניכי הישיבות רמת בית שמש ב'

י"ל ע"י מכון תורה ברמה רמב"ש ב' הערות ושאלות pribicurim100@gmail.com

ל.ה.ו.-פרשת כי תשא-פרה-תש"פ

ז"ל כתב הר"ח פאלג'י בספרו מועד לכל חי סי' לא, קא

ערב שבת פרה יטבול במקוה המים על כל פנים אפילו דבשאר ערבי שבתות אין לו פנאי לטבול, הנה בשבת זו יעשה זכר למקדש ואם הוכרח לקיים מצות עונה יטבול בשבת בבוקר בבוקר אם אפשר לו ואם לאו לפחות יעשה טבילת ידים כי פרשה זו ראויה לקרותה טהר גברא טהר יומא.

וכתב במעשה הצדקה דף קכ"ח ע"ב אות מ"א וזה לשונו, והיתה לכם לחוקת עולם שענין פרה נוהגת לעולם ועד בין בדיבור בין במעשה הדיבור הוא לקרות פרשת פרה בציבור והיא מצות עשה לקצת פוסקים והמעשה השלם יהיה על ידי מצות הצדקה בערב שבת זו להפריש איש איש כפי יכולתו לצדקה יתר על שאר הימים, ואין דבר המטהר את האדם מן הקליפות שהם אבי אבות הטומאה דרגא דמותא כמו מעשה הצדקה כי אין עבירה מכבה מצות הצדקה כמו שאין מכבה את התורה ועל ידי זה הוא זוכה לפתוח את שער החמשים של חמשים שערי בינה שבא משם הגאולה. עכ"ל.

הקטורת המוזכרת בפרשתנו היא מונעת את המגיפות המצויות בעולם כמבואר ברש"י בפר' קרח ובפרט עתה שהעולם כולו מחפש עצה ופתרון להני פגעים רעים שבאו

לעולם. ובפרשתינו כתיב שהקטרת צריך להיות ממולח טהור קודש דהיינו נקי וזך בלי תערובת צבעים ללא פניות ותוספות הרגילים בין בני אדם.

והנה כ' בתורה אור על פר' שמיני, כי מגיפה אותיות פגימה. הרי שיש פגימות שנותנות למגיפות מקום לשרות וכמבואר בשבחי האר"י שהגיע מגיפה בעוון חטא א"א ומזה הסתלק הרדב"ז שהיה זקן מופלג ובסוף האר"י הק' שהיה צעיר לימים. ל"ע.

ובדרשות הר"ן דרוש עשירי כ' וז"ל, והנה לשון זה הפסוק מסכים עם מה שמורה עליו השכל והוא שהחליים המשונים לא יחולו במקרה מצד טבע האדם אבל הוא אצבע אלהים ואלה ראינו בעינינו מתפשטים וכוללים בשנה ההיא עד שנהפך העולם בשנה אחת יותר ממה שנהפך ונתחלף בזמן קודם במאתים שנה וקרה בכמה מקומות כמו שקרה לדתן ולאבירם שכמה אנשים תמו נכרתו עד שנחלתם נהפכה לאויבים לא שאומר שיהיה זה בעונם אבל כי היה וגם אנחנו בימים האלה ובזמן הזה שמועות יבהלונו תמיד שקורה בארצות אינן רחוקות ממנו מאד כמו שקרה במקומותינו וכאשר ראינו בעינינו ועתה אחרי זאת איך ישאר ליצרנו ולדמיון הכוזב פתחון פה ואיך ישיאנו משאות שוא ומדוחים ויגרשונו מהסתפה בנחלת ה' הלא עינינו אשר ראו את מוסר ה' אלהינו וידו החזקה ויאמרו לנו לבל נפנה אל רהבי הזמן כי שקר נסכם ונקל עלינו לשוב אל הש"י בלב שלם כאשר זר שכלנו כי אין עליו ליאות בזאת ומונע ומעכב אין שטן ואין פגע רע. עכ"ל.

ובריש הסה"ק שערי אורה כ' וז"ל, ורז"ל הוצרכו להעיר אותנו ואמרו כלל גדול במס' ברכות נח. מלכותא דארעא כעין מלכותא דרקיעא ואם במלכות בשר ודם יש לו לאדם להזהר בכל אלו הדברים שאמרנו כל שכן בהיות הארם נכנס להקביל פני מלך מלכי המלכים הקב"ה ית' וית' שיש לו לאדם להתבונן ולדעת כי מן הארץ ועד לרקיע אין שם מקום פנוי אלא הכל מלא גדודים והמונים מהם טהורים בעלי חסד ורחמים ויש למטה מהם כמה בריות טמאות מזיקות ומקטרגות וכולם עומדים ופורחים באויר ואין מן הארץ ועד לרקיע מקום פנוי אלא הכל מלא המונים המונים, מהם לשלום ומהם

למלחמה מהם לטובה ומהם לרעה מהם לחיים ומהם למות, ועל דבר זה מיוסד שיר של פגעים תהלים צ"א יושב בסתר עליון וכו' וכל המחנות הללו בין השמים ובין הארץ דוגמת ההולך בדרך במקום סכנה כך תפלתו של אדם עוברת בין אלו הכתות ועולה עד לרקיע אם יש בו זכות לא יפגעו אותו לסטים בתפלתו ואם אין בו זכות כמה פגעים ומשחיתים פוגעים בו בדרך וזהו פסוקי דזמרה המזמרים את אותם מפריעים וכו'.

וז"ל הפלא יועץ (ערך חמץ), וביותר צריך להתעורר בתשובה אלה השלושים יום קודם פסח כי עינינו תכלינה אל צפיתנו צפינו למאמר חכמי ישראל שאמרו בניסן נגאלו ובניסן עתידים לגאל (ר"ה יא:) והן בעוון הניצני"ם נראו בארץ זה כמה מאות ישנים ואנחנו לא נושענו ובודאי שבהתקרב הימים האלה רחל מבכה על בניה וה' ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו ישאג ישאג על נוהו וכל צבא המרום ומשיח צדקנו יושבים ומצפים בשבעה עינים לראות אם הגיע קץ הפלאות כי עת לחננה כי בא מועד לכן חייב כל אדם להתעורר ולעשות כל אשר בכחו לעשות ולשפוך נפשו לפני ה' יום ליום ולילה ללילה על הגאולה אולי ימצא עת רצון ויתעשת האלקים השומע תפלת כל פה וכו'. עכ"ל.

ועיויי' בסה"ק שער המלך שהאריך מאד וכו' וז"ל, לכן העיקר באלו הל' יום קודם הפסח לשאול ולדרוש, החכם יהא דורש מעשה כולם שיראו לטהר עצמם בכדי שיעשו את הפסח בטהרה וידחו את הטומאה וכו'. יעווי"ש באריכות לשונו הטהור. וכו' היעב"ץ בסידור, חייב החכם הדורש להוכיח ולהזהיר גם על ביעור שאור המעשים המקולקלים ומחמצת הדיעות המשובשות ונפיחת המדות הסרוחות. עכ"ל.

כתב בספר ארחות רבינו חלק ב עמ' רב, בט"ז אייר תשל"ח מו"ר (הסטייפלר) הראה לי מכתב שקבל מתלמיד ישיבת מיר בירושלים שבו מתריע על הצרות שתכפו את ישיבתם שנפטרו במשך זמן קצר ארבעה אברכים ובחור אחד מישיבתם חלק מהם בפתאומיות וחלק ממחלות ומבקש ממו"ר שיתן עצה ותקון לישיבתם מה לעשות כדי להשיב חרון אף ד', ואמר לי מו"ר ששלח שליח שיטלפן אליהם שאינו יודע, ולי אמר מו"ר שהתקנה לדבר תפלת יום כפור קטן וכמבואר בגמ' על דבר מתריעין וצועקין, והיינו אצלנו תפלת יום כפור קטן, ובה יש ג"כ תקיעות ואף שבגמ' מבואר שתוקעין

בברכות מ"מ לא משנה היכן שתוקעים, רק בישיבות לא נהוג לומר יום כפור קטן ורק בביהכ"נ של בעלי בתים אומרים, וסיפר לי מו"ר מעשה שבגמר מלחמת העולם השני' בשנים תש"ה תש"ו התחילו למות הרבה יהודים יוצאי גרמני' שגרו באמריקה ממש מגיפה, ושאל הרב א' וולף את מו"ר איך לעצור את המגיפה ואמר מו"ר שיגידו תפלת יום כפור בביהכ"נ שלהם, ואמר לי מו"ר שזה הועיל והמגיפה נעצרה בשעת מעשה. שאלתי את מו"ר שיעשו משמרות ללמוד בישיבת מיר אפשר שזה יעזור לעצור את המגיפה, ענה לי מו"ר זה יהי עוד מצוה אבל מעצמנו א"א לתת עצות רק מה שכתוב בגמ' ושם כתוב רק תפלה, עוד שאלתי את מו"ר הלא דבר שבו מיירי הגמ' זה על עיר שלימה ענה לי מו"ר ה"ה בקהילה או בישיבה.

עם ה' חזקו ונתחזקה מכל חטא ואשמה ומכל פגע רע ומחלה ננצלה.

